

בְּרִית הַכֶּנֶס
עֵלְיוֹן
עֵלְיוֹן

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

18.9. עודד אבידור
ניב מעין

19.9. אילנה רוז

20.9. שאולה אלמן
בברלי בן-חיים
דניאלה אליאב

21.9. ירון סינה

22.9. חוה פרנק
מיטל כהן (מנדזיגורסקי - נכדה)
אלדד ליפשיץ (נכד)

23.9. קרן ליפא (אפשטיין - נכדה)

24.9. קני ויטהם
אנדרו סימונדס
סלע בלומנטל (גליק - נכד)

ימי נישואין

22.9. שולמית & ג'וני פרנק
שרה ודוד דיבולט

מזל טוב

בן נולד בערב ראש השנה

לכרמית ואילן - ההורים
לסבתא יוספה
ולכל המשפחה

ברכות חמות

#####

לכל הדואגים, השואלים והכותבים - תהיו בריאים!
באמת מעודד מאד ומשמח! הערב, יום שני, חושבת על
כולכם ומקווה שהחג יעבור עליכם בנחת ובשמחה, עם
בני המשפחה הקרובה והמרחבת גם יחד.
מקווה שעד שייצא "דברי הכפר" כבר אהיה בבית
וניפגש כרגיל במדרכות.

בברכה חמה חמה לשנת שלום ובריאות, אושר ואפילו
עושר. שלכם, דני

מילת תודה מיוחדת לג'יין תלם, שהיתה לי
לתמיכה ויותר ברגעים הקשים מאוד.

#####

הערב

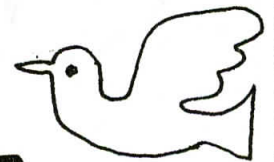
ערב חברתי בברירה

מ-21:30

סטייקים ובירה - בתשלום כנהוג

תכנית סוכות

יום שני 19.9 - 19:45

קבלת חג בסוכה המרכזית
על מרפסת חדר-האכל

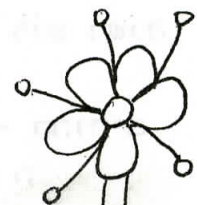
יום רביעי 21.9 - 16:00

נסיעה לאירועי "תל-חי '94"

יום חמישי 22.9 - 16:30

נסיעה לאירועי "פסטיבל עכו"

יום שישי 23.9 - 20:30

אושפיזין בבתי חברים כרחבי הקיבוץ

לגבי המשך התכנית
יפורסמו פרטים
בגיליון הבא של "דברי"

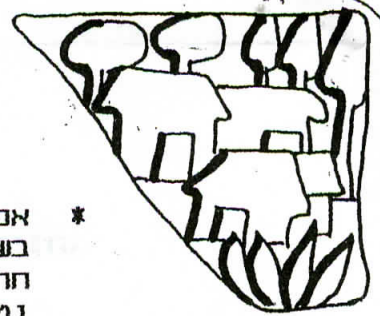
ברצוני להודות לכוונה על המסיבה
הנפלאה שערכה לכבודי. גם לכל אלה שהגיעו
ועבור המתנות הנאות שהביאו.
זה היה אירוע משמח מאד, לפי המסורת הקיבוצית.
מאד הערכת אתו.

ברנדה ס'

מה נשמע?

* אם הוד מעלתו המלך חוסיין יעבוד במקרה שוב בשמי הארץ, יוכל לראות בלי קושי כתובת ענק חרושה בשדה-שלף חיטה מתחת לרכס המאחלת לעולם ומלואו - שנה טובה!
זאת פרי חרישתו המדוייקת של גדי (גד'ש).
לכו לראות ולהתפעל...

* בשעת כתיבת הדף הזה מספר התלמידים לאולפן הגיע ל-17. מצפים כמובן לתוספת. בגלל תאונתה של ריני, תדריך חנה איסטון (בעצמה בוגרת אולפן 'אורן') את החוג לקרמיקה. בהצלחה לחנה - וריני, תרגישי טוב, וחזרי הביתה במהרה...

* כשיושבים בחדר וייצמן ועורכים את "דברי" נתקלים בקהל מגוון... קודם הגיעו שני בני כיתה ז' - על גלגליות. "אנחנו אמורים לעבוד", הם מסבירים, אבל אין עבודה. "אחרי סיבוב מהיר בשטח הם מתעניינים: "מה, את עורכת את העלון?" ואחרי מחשבה - "אז תכתבי לחברים שצריכים להקים מגרש לגלגליות". כתבתי. מי יודע, אולי תהיה זו התחלה של מרכז רווח?

ואז הגיע גן 'רימון' על מטפלותיו - כדי לראות מקרוב את ספר התורה - הכנה ליום הכיפורים. הקטנים התרשמו מאוד מהקטיפה הרקומה בחוטי כסף ומה"כתר" המרהיב. אני אישית לא ראיתי מקרוב ספר תורה (חוץ מבהקפות בשמחת תורה) עד גיל שלושים בערך...

עוזבים את הקן - דרור קולינס נסע השבוע לאוסטרליה.

ענבל פ. יוצאת, ותצטרף אל דרור בעוד 2% חודשים.

נירית א., שהשתחררה לאחרונה, יוצאת לשנת חופש באילת.

חבר'ה, תכירו את העולם הגדול - ותחזרו בריאים ושלימים.

* כל כמה שאנחנו מכירים איש את רעהו, קורה תדירות שמתגלה איזה פרט פיקנטי על חבר זה או אחר. כך קרה לי עם בוב ו'. מסתבר שאחותו נשואה למוחמד-עמר-חליל, צייר סודאני בעל שם עולמי, שגר בניו-יורק. הוא גם מרבה להסתובב בארצות ערב, נפגש עם ערפאת ומשתתף כבר שנים בפסטיבל האמנויות במרוקו. הוא מוכר בחוגי האמנות בארץ. השבוע הוא הגיע ארצה לפי הזמנת נשיא המדינה, כאורח-כבוד. כנראה יבוא גם לביקור קצר בכפר-הנשיא. בוב מאד מתרגש. "זהו הראשון מבני המשפחה שהגיע אי-פעם לארץ", הוא אומר.

* ריצ'רד מספר שתהליך הטיפולים הקשים של אחיו אנדי הסתיים ומתחיל שלב השיקום. הוא רוצה להודות לכל האנשים שניגשו אליו שוב ושוב כדי לבקש מידע ולעודד - דבר שעזר מאד לכל המשפחה להתמודד. בתחילת אוקטובר, אלן ואילין חוזרים הביתה. רק נותר לנו לאחל שוב - שיקום מהיר והחלמה מלאה.

שבת שלום וחג שמח

בספחי השנה החדשה

פזמונים לתשנ"ה

אין כאב - אין קינה.
התגברה התכונה.
בא שלום למדינה
ב- ת ש נ " ה .

מי יתן השנה
בשורה מרנינה
כי חלפה סכנה,
פג עידן הטינה.

א.ס.

מה יהיה? לאן נגיע?

בשנה החדשה

ציפורים בחוץ מתחילות להשמיע
"שנה טובה".

עופות! ... מסתכלות מלמעלה:
שנה טובה!

נו, חברים - אז מה הלאה?

נחשוב ביחד - נעמוד לפני אתגר
בשנה החדשה.

ובפסח - כשנשיר "בשנה הבאה..."

נידע שאנו בדרך הנכונה.

ובשנה הבאה

נתמודד עם "הבעיה" בפעם האחרונה,

כי בשנה הבאה

ביחד נצעד קדימה

ותהיה "שנה טובה".

נ ט ע

שתיים מבנות גינת (בעילום שם...)

טוב, אז מה יהיה בתשנ"ה?

האם תהיה זו שנה משונה -

השמש תזרח בשעת השינה,

במשך הבוקר תאיר הלכנה

(ולא נתמרח בקרם הגנה...)

טוב, אז מה יהיה בשנת תשנ"ה?

הלוואי שהכל יהיה טוב במדינה -

שלום עם שכנינו וגם הבנה,

וכל הפרחים יפרחו בגינה.

כולנו נשמח ונשיר בדינה -

הלוואי/וכל זה יתגשם בתשנ"ה!

טוב, אז מה יהיה בתשנ"ה?

האם תהיה זו שנה משונה -

נחבש במקום כובע - עוגת גבינה,

ואז כולם יתהלכו בשכונה

על ראשם עיסה מתוקה ולכנה.

טוב, אז מה יהיה בשנת תשנ"ה?

הנצליח למצוא את דרך התכונה?

הלוואי שלצד כלכלה נכונה

נשמור גם על הטוב שבחברה הישנה:

הבנה ודאגה לשכן ושכנה,

וכמובן - לכולנו - בריאות הגונה.

הלוואי וכל זה יתגשם בתשנ"ה!!

ממסיבת סוף החופש הגדול - וכניסת ה'אל' פים' לעול:

ברכת הדרך - בליווי שקופיות, ופרי יצירתה של שולמית:

שלום כיתה א', היום אנו גדולים.
עוברים לבית הספר מגן הילדים.
כייף יהיה ומרגש
ולעולם לא אתבייש.
בלי בעיות אידע הכל
כי מהיום אני גדול!

אמרו הורי: זה לא קשה.
ילד גדול כבר לא בוכה.
יוצאים בבוקר עם חיוך,
מהר, מהר - לבית החינוך.

את המורה אני לא אוהב,
ולפעמים צובט בלב.
לא מבין שיעור חשבון -
רוצה לשחק בגן 'דימון'.

מילד מרביץ אני פוחד.
הלוואי והייתי בגן 'שקד'.
היה לי טוב להיות קטן
ואני רוצה לחזור לגן!

- וכך למדנו שיעור ראשון.
לא תמיד מקבלים לפי רצון.
העולם אינו לגמרי פייר
על בעיותינו נתגבר.

לאט לאט יהיה לנו כח
להכניס שיעורים לתוך המח.
משחקים, טיולים, חברים חדשים -
בית ספר זה דבר מדהים...

כדאי לזכור דבר אחר -
(זרק לכם פה אספר)
שכל ההורים וכל המורים
(בעצם כל המבוגרים)
גם אמא ואבא, גם סבתא וסבא,
כולם היו פעם קטנים,
וזוכרים ויודעים, באמת מבינים
כמה קשים צעדים ראשונים.

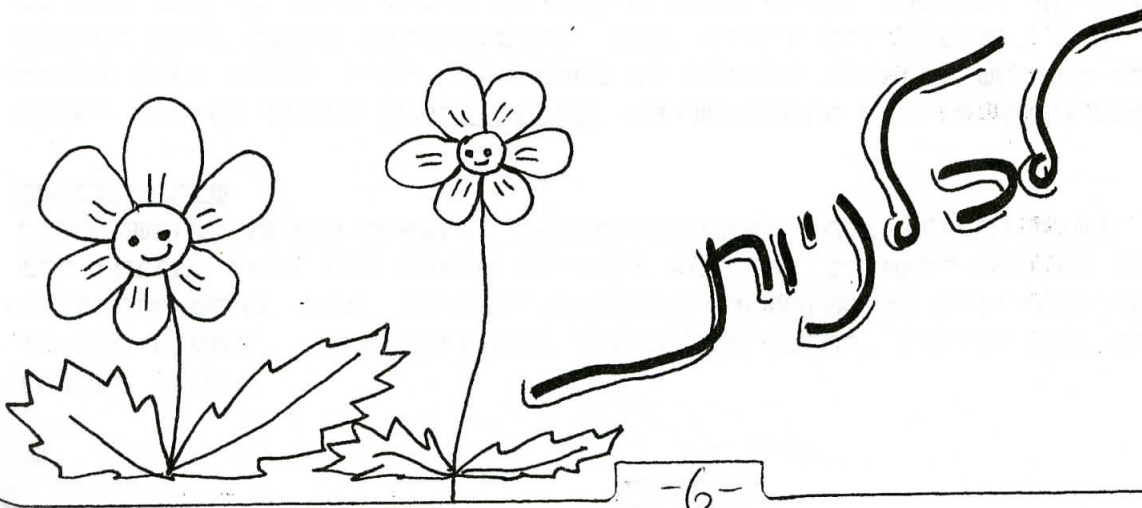
לכל אחד בא לפעמים לבכות
ורוצה לשוב לחצר-הגרוטאות.
שם להיות מלך, קברניט או נהג -
בבית עמי-ותמי לעלות על הגג.
ללכת ביער כמו כיפה אדומה,
לשבת בשקט, לשחק עם בובה.

היום משחקים בקאניבלים.
היום נאכל מרק טעים!
סיפור אחר היה אתמול -
הכלי הפך לג'קוזי גדול.

כאן הענק המספר -
את כל האגדות זוכר!
הוא מדפיס המון שירים
שהמציאו הילדים
על ניסים ונפלאות
של חצר הגרוטאות
בין דימון לבין שקד -

שיישאר בלבינו לעולם ועד....

הרבה שנים טובות - מאחלת שולמית -

נכון לעכשיו

16.9.94

יום הכיפורים - ביו אדם לחברו

בעת כתיבת שורות אלה, אנו עדיין עומדים לפני יום הכיפורים, עדיין יש מקום לחשבון נפש (לא אמרתי שבימים אחרים אין מקום לחשבון נפש, אבל אם הלוח מזמן לנו תאריך קולקטיבי לחשבון נפש, אז זאת ההזדמנות לבדוק את האוברדראפט).

יום הכיפורים עבורי הוא יום לאומי, קיבוצי ואישי. מבחינה לאומית, אני חשה שזה יום המאחד אותי עם כל יהודי באשר הוא, בין אם הוא צם ובין אם הוא מתפלל, ובין אם הוא לא זה ולא זה, בדמיון שלי יום הכיפורים "עושה משהו" לכל יהודי באשר הוא, וכך אני מרגישה שביום הזה, יותר מכל יום אחר בשנה, אני מזדהה עם כל אחי בני העם היהודי.

(קראתי את הדברים שכתבתי עכשיו, בחיי שזה נשמע נורא מפוצץ!). מבחינה קיבוצית, נראה לי שהיום הזה תפור בדיוק בשבילנו. הרי הקדושה העיקרית של היום הזה היא דווקא בעניינים שבין אדם לחברו. היום הזה נותן לנו הזדמנות להנמיך מעט את רוח הצדק המוחלט המפעמת בנו בכל הלילות (והימים), ולפנות מקום לבקשת סליחה מהזולת, גם עם הצדק המוחלט בוודאי עמנו...

ובמישור האישי, וודאי לא זה המקום לפרוש את מה שעובר עלי ביום הכיפורים, אבל זאת ההזדמנות עבורי לבקש סליחה מכל מי שפגעתי בו השנה, מכל מי שגרמתי לו עוול, מכל מי שנפגע מדבריי שאמרתי ו/או כתבתי. בטח עשיתי זאת או מפני שחשבתי שהצדק המוחלט הוא עמי, או מפני שראיתי את עצמי כמופקדת על טובתו של הקיבוץ, ואולי קמתי על צד שמאל באותו הבוקר (או שלא ישנתי טוב בלילה הקודם כי לקחתי אתי את ענייני היום אל תוך הלילה, גם זה קורה לפעמים למזכירה).

אז נכון לעכשיו, מיום הכיפורים הזה ועד ליום הכיפורים הבא עלינו לטובה, אני מבקשת סליחה.

בצל עץ האשכולית בנס-ציונה

שם ישבתי עם חנה פרנקלין, דברנו הרבה על דא ועל הא, ובעיקר דברנו הרבה. משהו מופלא קורה למי שבא לבקר אצל חנה, אתה בא למטרת בקור חולים, ואתה יוצא משם בריא יותר, חזק יותר, אופטימי יותר. לא רק חנה עצמה נותנת את התחושה הנפלאה הזאת, גם ההורים הפעלתנים, האמא - שבעת ובעונה אחת מנקה את הבית, תולה כביסה ולא מפסיקה להציע לאורח כיבוד ושתייה. משהו משהו! לא פלא שחברים רבים עושים את העליה הזאת לרגל. ואפרופו עליה לרגל, מי שכמוני מגיע למקום באוטובוס מס' 201, ויורד ליד הקניון, כדאי שלא יעשה את הטעות שאני עשיתי וילך ברגל כמעט עד רחובות בעיצומו של יום חם. פשוט תזכרו שעליכם להכנס לרחוב הבנים. את שם הרחוב הזה לא אשכח במהרה...

האולפן החדש

נפתח השבוע. הרושם הראשוני המתקבל מהקבוצה (הלא גדולה) הזאת, הוא רושם טוב וחביב. נאחל להם הצלחה בלימודי העברית, בלימודי האמנות ובתכנית החינוכית שלהם. אגב, בלימודי האמנות, את מקומה של ריני כהן תמלא במחזור זה חנה איסטון, וזאת ההזדמנות לאחל לחנה הצלחה, ולריני כהן החלמה מהירה ורפואה שלמה.

בטחון סוציאלי

סוף סוף הסדרנו לפני שנה את נושא הפנסיה שלנו, ואפשר כמעט לישון קצת יותר טוב בלילה. (שמתם לב שכבר פעם שניה אני מדברת על נושא השינה בלילה...). ובכל זאת, נושא בטחוןנו האישי של חבר הקיבוץ לגבי העתיד, ממשיך להטריד חברים רבים בתנועה הקיבוצית. בתקופה האחרונה התעוררה יזמה של כמה חברי קיבוצים, לפנות לחברי הכנסת בעצומה הקוראת להם לחוקק חוקים אשר מבטיחים את הזכויות הבסיסיות של חברי הקיבוץ, למשל למנוע אפשרות של נישול חבר ממקום מגוריו, להבטיח זכויות הקיבוץ על מקרקעים וציוד המשמשים בשרותים קהילתיים (למשל חדר האוכל וכו'), וכן לדאוג לעתיד הכנסתם הבסיסית של חברים שחס וחלילה יגיעו למצב של חולי או נכות, ולעת פרישה. החברים שיזמו את הפניה הזאת זכו לתמיכתו של ח"כ אלי גולדשמידט, שהוא לא רק חבר מטעם התק"ם אלא גם פעיל מאד בחקיקה בנושאים אלה. אני תולה בימים אלה את העצומה על לוח המודעות, ואני פונה לחברים לחתום, ומבקשת מהליצנים שלנו לא לעשות צחוק מעצומה זאת. העניין רציני מאד.

אז נאחל לעצמנו חתימה טובה.

מעניין לעניין באותו עניין

השר משה שחל הכין תכנית משלו להסדר הקיבוצים. החוברת נמצאת אצלי, ומי שמעוניין יכול לקבל אותה לעיון.

הקונצרט והתלתון הצעיר

מי שזכה לשמוע בשעות הערב צלילי פסנתר נפלאים בוקעים מן המועדון ודאי שאל את עצמו מי הפסנתרן המעולה הזה. מי שראה בתלתון הצעיר מטפלת חדשה, צעירה וחיננית העונה לשם אנה, ורוצה לשמוע עוד פרטים מוזמן לשאול את שרה דבולט. שרה הביאה הנה בימים אלה שלושה עובדים, והרווח הוא שלנו, ואני מקווה שגם הם נהנים.

מזל טוב. גיא המאירי

השבוע חגגה משפחת המאירי את בר המצווה של גיא, חלק גדול מן המוזמנים היו אנשים אשר עבדו עם גיא בעבר ובהווה. רעיון יפה, ואומרים לי שגם הביצוע היה מאד יפה!

וכל זה נכון לעכשיו
חתימה טובה

חידוש חברות במפלגת העבודה

בשבועות אלה נכנסה ממשלת מפלגת העבודה ושותפיה לחלק השני של כהונתה. עוד מעט ונעמוד בפני סיבוב נוסף של בחירות מוקדמות (PRIMARIES) שתקבענה את פרצוף הייצוג בכנסת הבאה. יש לחברי מפלגת העבודה אחריות כבדה במי שיבחרו ועל כן חשוב ביותר ויותר חברים יחדשו את דמי חברותם וגם שאלה שעמדו מן הצד בגלל תשלום מזערי בסך 24 ש"ח לשנה, יצטרפו ויעזרו לבנות מפלגה חזקה.

אם הינך מאמין במדינה דמוקרטית, אתה חייב לעשות מעט בנוסף על הצבעה בקלפי פעם בארבע שנים.

מי שאינו מעוניין לחדש את חברותו מתבקש לפנות אלי או להשאיר פתק בתא דואר שלי.

רכז סניף המפלגה בקיבוץ זה אריק א

לפניכם קטעים מכתבה שהופיעה לפני שבוע. המאמר בשלמותו נמצא במערכת ובדפוס יימסר לקריאה לכל דורש. (אנחה)

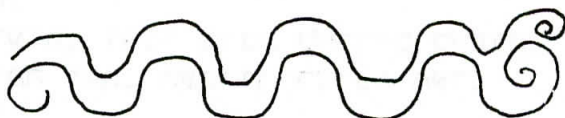
ספורט

מאת שחר ברהלוי

9.9.94 כל העמק והגליל

פלמה, פדנר הנפר

נמרוד פלמה בן ה-14 מקיבוץ כפר הנשיא מסיים עוד עונת שחייה רצופת שיאים. בשעה ששאר בני גילו בילו בערד, הוא הביא מדליות זהב מאליפות אירופה. נכון שהלימודים קצת נפגעים, אבל פלמה מחפש את קו האמצע בין לבין. ענף השחייה מתקדם כל הזמן, למרות שזה לא מורגש בציבור, כי כולם עסוקים במקצועות יותר פופולריים...

אך מתייחסים אליך בקיבוץ?
"בקיבוץ ממש בסדר איתי, כולם תומכים בי ומעודדים אותי להמשיך. כמו כן הם מגלים הרבה התחשבות ומחזרים לי לפעמים בכל מיני דברים..."

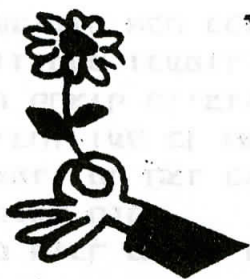
... מה המטרות שלך לעונה הקרובה?
"עוד לא ראיתי את לוח התחרויות לעונה הקרובה. עכשיו אני בפגרה, ובקרוב יתחילו אימוני החורף בכריכה המחוממת במשגב עם. לקראת הקיץ יתחילו התחרויות. בינתיים המטרה היא לשפר את השיאים האישיים שלי, וכחברה".

אך זה שגדלת בגליל ולא הלכת לכדורסל?
"זה אף פעם לא משך אותי".
אגב, מה הנובה שלך?
"175 סנטימטר. זה נתון חשוב מאוד גם לשחיין, לא רק לכדורסלן. אני מקווה להמשיך ולצמוח..."

סביר להניח שפלמה הצעיר אכן ימשיך לצמוח ולשבור שיאים, אך כדי שהענף כולו ימשיך להתקדם, חייבים עוד ילדים להגיע לכריכה ולנסות את יכולתם, כי בכל מקצוע ספורטיבי מספר הכשרונות שמתגלים הוא ביחס למספר הילדים שמנסים בו את כוחם.

ו ש ו ב ע ב ר ח ג

ראש השנה כבר מאחורינו, ותודותינו ניתנות לכל מי שטרח ועמל, כדי להנעים לנו את החג.

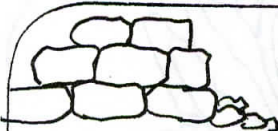

לדואגים,
למארגנים,
לעורכי טקס, שולחנות - וגם סרט,
למתכננים ומבשלים את הארוחות ולמגיישים.
למי שסידר, למי שפירק.

תודה מקרב לב -

ושנזכה לחגוג ביחד חגים רבים בעתיד.

בהעדר ועדת חגים...

העונה השנייה

חפירות מיצד עתרת -

כמעט ואין ארכיאולוג שניגש לאתר מסויים כדי לחפור ואין לו תאוריה מגובשת לגבי מה ימצא בו. בדרך כלל התאוריה באה כדי להוכיח דעה כלשהיא בסוגיה זו או אחרת. לכן לא חסרות הפתעות. במקרה של מיצד עתרת הדבר ממש התבקש: אתר ואירועים מתועדים היטב, תקופה היסטורית - לפני 800 שנה, שבה היתה קיימת מסורת של כתיבת ההתרחשויות בו-זמנית או כמעט בו-זמנית. אז אילו הפתעות יוכלו להיות?

(א) ההיסטוריונים באותה תקופה לא כתבו את הכל. כתבו שהבנייה הושלמה. לא נכון.

מצאנו שערים במדומי החומה שמובילים אל... תהום. אולי התכוונו לבנות שם עוד מגדלים, ולא הספיקו כלל? וכדי לבנות את החומה האדירה באמת, מאבני גזית ענקיות, הערימו מסביב סוללת עפר עצומה - אלפי קובים של חומר - ובגמר הבניה לא הספיקו להסיר אותה. כך מצא צאלח-א-דין רמפה, שעזרה לו להעפיל אל המבצר, במקום חומה בגובה שמונה מטרים. עדויות אלה לאי-השלמת הבניה מצאנו בעונה הנוכחית.

(ב) אם הצלבנים לא הספיקו לגמור אפילו את הביצורים החיצוניים, כמה מהבניינים המתוכננים בתוך המבצר הספיקו לבנות? ימים יגידו. אבל כבר עכשיו נמצא שמתחת לבניה הענפה שהתרחשה במקום כמאה שנים אחרי הכיבוש המוסלמי - בניה שלא ידעו עליה כלום לפני תחילת החפירות - יש הרבה חומר קדום בתוכה; הלניסטי, שכנראה לא הופרע על ידי פעילות של הצלבנים.

(ג) במשך יותר מאלף שנים לא היה המקום מיושב. אתר חיוני זה, ששלט על אחד המעברים החשובים על נהר הירדן, לא היה מיושב בין התקופה ההלניסטית - 250 לפני הספירה - לבין זמן הצלבנים - 1100 לספירה. זה מפתיע - אפילו מוזר.

אבל בכל מקרה, בחפירות ארכיאולוגיות נמצאים דברים. מטבעות וכלים קראמיים, ראשי חץ רבים, שרידי כלי נשק ו... עוד פעם הפתעה - כמות גדולה של כלי חפירה מלפני 800 שנה. טוריות ומעדרים, אתי חפירה, מגלים ופטישים, לפעמים מלוכדים זה לזה בחלודה כבדה. אלה עוד יהיו נושא למחקרים - מלאורגיים ואחרים, בזמן הקרוב. גם מצאנו שלדים, כנראה מתקופה מאוחרת יותר.

אבל על אלה אני מעדיף לספר בעל פה. וזה יקרה בעונה קצת יותר קרירה, כשנטייל במקום.

שנה טובה וצלבים...

טו מ

י"ד תשרי תשמ"ד (1984) - גב' מרגה גרונברג
ט"ז תשרי תשל"ח (1977) - ארנון וטרמן
ט"ז תשרי תשנ"ג (1992) - גב' קלרה סטריקובסקי
ט"ז תשרי תשנ"ד (1993) - נורבט כהן

זה לא רק בית

יש בנים שחוזרים לקיבוץ מסיבה אחת פשוטה: זה הבית. וכשמקשים עליהם במקצת הם מוסיפים: זה ההורים, זה החבר'ה, זה הנוף, זה נוח... אבל חז"ל אמרו: "ביתו של האדם אשתו". והוסיפו "אדם בלא אשה אינו אדם". וכשיש אשה זה לא רק מה שהוא רוצה אלא מה שהיא רוצה ולך תדע אם שניהם ירצו קיבוץ.

קיבוץ אמרנו? כן קיבוץ. זה לא רק בית, כי בית יכול להיות בכל מקום - ראש-פנה, צפת, לונדון, ניו-יורק - בעידן הניכור העכשווי רבבות נודדים ממקום למקום כדי למצוא מקום פרנסה. קיבוץ זה בית וחברה שיש בהם אי-אלה איפיונים: שיתוף, עזרה-הדדית וכל אחד שווה, שווה יותר ממה שהוא שווה בחוץ. ומי שלא רוצה בכל אלה מצטרף ל-97% הקרואים 'נורמלים', שהם מתפארים שהם אדונים לגורלם. וכמובן זו עוד אחת מן האשליות הנפוצות של תקופתנו. מי שתלוי ב"בוס" שלו, מי שמועסק בחוזה אישי, מי שתלוי בנמים שונים לאוטובוס, לאינסטלטור, למתקן תקרים, לקופת-חולים... יודע שהוא אדון לגורלו רק במה שהוא יכול להוציא.

כל האבות המייסדים של קיבוץ זה גדלו בתוך אותו עולם שבו כל אחד היה "כאילו" אדון לגורלו. לא בכדי הם החליטו שהם רוצים לחיות בחברה אחרת. צודקת יותר, מתחשבת יותר, תומכת יותר. רובם, אם לא כולם של אותם וותיקים, ראו שהחברה ה'נורמלית' היא חברה אכזרית שמתאימה, במקרה הטוב, לחזקים. בשכבה הזאת שהקימה את כפר-הנשיא, ניכרים סימני העייפות. פה ושם מי מהם אומר "תן לצעירים להתבשל במיצים שלהם. מה זה אכפת לנו מה שיהיה כאן בעוד 5, 10, 20 שנים? את שלנו עשינו. שיקימו ישוב-קהילתי". ישוב-קהילתי? משהו יודע מה זה? על איזו מין קהילה מדובר? האם יש קריטריונים לפיהם מתקבלים דת, גובה, עיניים כחולות, המלצה ממועצת-הפועלים? והמילה 'ישוב': בזמנו הכוונה היתה למקום בו יושבים אנשים שמעבדים את הקרקע. והיום כעידן של טוטו, לוטו, בורסה, אין לזה משמעות. קיבוץ, זה מאופין בעובדה שאינך רק עוזר ודואג לידידים שלך, ל'חבר'ה' אלא גם תומך ומסייע גם לזה שאינך סובל. ומי שלא רוצה בזה אורז את החפצים.

מכל הבא ליד

* יקח עוד שנה, עוד שנתיים והמשבר הכלכלי שפוקד את התנועה, הקיבוץ ייעלם. עשרים וכמה קבוצים, קרוב לודאי, יעלמו מן המפה ואלה שלא נמנו עם הקבוצים העשירים, ילקקו פצעים וינסו להסתיר צלקות. אז יקום קיבוצניק בבוקר וישאל את עצמו "איזה משבר תורני נמצא באופק?" הרי בלי משבר אי אפשר. הבעיה האמיתית אז כמו היום תהיה מי עושה את העבודה בתוך הקבוץ כי על אלה ניתן להתבסס. עם כל הכבוד למתפרנסים ב"גדול" שעובדים בחוץ, הם מגיעים הביתה מאוחר מדי מכדי לשבת בוועדות, לכבות שריפות בשדה, להקפיץ מישהו דחוף לבית-חולים...

* הגולן. נרד ממנו או מחלק ממנו? זו השנה המכרעת כנראה. רבין יפנה לעם במשאל - כן או לא? אי אפשר להתלונן שתקופתנו משעממת אותנו. ואחרי שנחליט מה שנחליט האם עם ישראל לבטח ישכון בתוך אזור מוסלמי שופע ידידות לעולם ועד?

" בינינו לבין עצמנו " המשך

* קרוב משפחה אמר לכותב שורות אלו: "כל עוד שלא יצאתי לפנסיה החזקתי אוטו כי היה נוח לי מבחינת העבודה. עכשיו במחיר של שלושה שקל לקילומטר זה פשוט תענוג מיותר. מי שנוסע מעט - נאמר רק 5,000 ק"מ בשנה, מוציא על אוטו 15,000 ש"ח. זה לא משתלם." ומה נאמר לקיבוצניק הצעיר שחזון אחרית הימים הוא "אוטו לכל קיבוצניק?"

* יש לאפשר לאלה שמבקשים חופשה של שנה אחת חופשה של 10 שנים. וכל כך למה? כי השנה-שנתיים הראשונות זה כמו ירח דבש. אחרי זה מתחילות להופיע בעיות: משכנתא, טיפול אורטודנטי לבן הבכור, חיפוש בית-ספר יותר אנושי, בעיות עם השכנים שאצלם מסיבת ליל-שבת מתחילה בחצות בעומס רעש של מטוס סילון נוחת.

* ומה נשאר לנו? לאחל לכל בית כפר-הנשיא צום קל וגמר חתימה טובה.

שבת שלום

אריק א'

היתה לי הזכות לעבוד יחד עם ד"ר יעל במשך שבע וחצי שנים. לא במקרה בחרתי במילים 'זכות' ו'ביחד' - כך אני מרגישה.

יעל היא רופאה מאבחנת (דיאגנוזיסטית) מדרגה ראשונה. לא פעם אחריות מהאזור היו מתקשרות טלפונית אליה לקבל יעוץ. ביניהן גם אחריות כפר הנשיא. חולים מהסביבה היו מגיעים למרפאה, כדי שיעל תבדוק, תייעץ ותאשר אבחנה, וכו'.

באופן אישי אני מודה שהייתי צריכה לפעמים לספור עד עשר. אבל להמשיך לעבוד. כי ידעתי שטובת החולה היא הדבר החשוב ביותר, וזה העקרון המקודש של יעל.

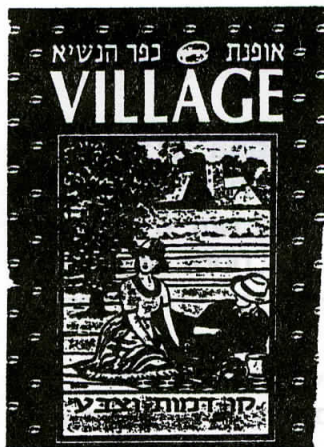
לעבוד עם יעל, זה אומר לעבוד מאד קשה. לטלפן, להתעניין בחולים במקום שהם נמצאים. להכין לה מרפאה מאורגנת, מתוייקת. להיות עם "יד על הדופק". זה דורש עבודה אינטנסיבית מאוד ונכונה - וזה לטובת החולה.

היתה זו הזדמנות להעלות סוף-סוף את מרפאת כפר הנשיא לדמה הרפואית המגיעה לחברים לקבל. הכל שפספסנו.

חומר למחשבה: בכל שנות הכרותי את המרפאה שלנו, שני רופאים בדרגה של מצויינות עברו את המרפאה, ולא הצליחו להקלט כאן: ד"ר רייד, רופא משפחה מעולה, שהיה לחברים קשה לקבל אותו. ד"ר יעל, רופאה מעולה, שדאגתה לחולה, והאכפתיות שהחולה יקבל את הרפואה הטובה ביותר, לאחיות היה קשה להתמודד איתה.

זו תעודת עניות של כפר הנשיא, שיעל לא תמשיך לעבוד כאן יותר. ההפסד הוא כולו שלנו, ויש להצר על כך.

שוש סולומון

מעשה שיהיה כן יהיה

מספר ימים לפני ראש השנה נכנסה חברת משק לחנות ה'וילג' ובחרה בגד שלדבריה מאד מצא חן בעינה. היא ביקשה למעשה שירשו לה לקחת את הבגד (שהיה יקר קצת לכיסה) להעתיקו בבית ולהחזירו. הוסבר לה שכך לא נעשים דברים ב'וילג'. היא קנתה את הבגד, וכעבור מספר ימים החזירה אותו בטענה שלא מצאה דבר מה תואם מבין הבגדים שלה.

ערב ראש השנה התייצבה אותה חברה בחדר האוכל עם העתק מושלם של הבגד שהוחזר ל'וילג'!

אותה חברה יודעת שדבריה אלה מכוונים אליה. עם כישורים כאלה אולי היתה צריכה לעבוד ב'וילג', אבל אין סיכוי שנרצה להעסיק בן-אדם כל כך לא אמין אצלנו. THINK ABOUT IT!

צוות ענף הוילג'

שיער HAIR

היות וכל ערבי החג הם בימי ב',
נתיייה שוב אצלנו ביום ב',
ה-3.10.

למקרים דחופים נא להכניס פתק
לת.ד. 103, ונעשה כל מאמץ לעזור
לכם.
חג שמח - שנה טובה, כו כ ב ה

הודעה חוזרת:

מחסן בגדים -
אפשר להביא בגדי חורף של ילדים (בשקית ניילון
ופתק עם השם).

בקשר לחלוקת בגדי החורף תבוא הודעה.
תודה - דיאן ופרל

במחסן
הבגדים

לאחר כמעט שלוש שנים שלא הייתי בבית, אני מסיים עכשיו ביקור נפלא כאן. לנה ואני נהננו מאוד מהמפגשים החמים שהיו לנו עם כל כך הרבה חברים. בהזדמנות זו אני רוצה להודות לקיבוץ על העזרה הכספית שקיבלתי עבור לימודי. אני מאוד מעריך את תמיכת הקיבוץ, שאפשרה לי לסיים תואר ראשון בכלכלה. אני מקווה לבוא ולבקר שוב בעתיד הלא רחוק. בינתיים, אם מישו מתכוון להיות בצפון-מערב ארצות הברית, נשמח מאוד לארח אתכם בסיאטל (Seattle) שנה טובה לכולכם,

שנת שלום ובריאות, נתן אפשטיין

במה יהיה

זה עתה שמעתי שמועות/עובדות, ש-2 משפחות הודיעו על שנת חופש/עזיבה, והתחלתי לחשוב: "מה קורה פה?" בשנה/שנתיים האחרונות יצאו מהמשק 8 זוגות של צעירים, וכך המספר יגיע ל-20 נפשות (לא כולל ילדים). האם עוד לא הגענו לדגע האמת, בו עלינו לעשות חושבים, ולנסות להתמודד באופן רציני ביותר עם התופעה, שלדעתי רק תחמיר?

או-קיי - בכל קיבוץ ישנן עזיבות, ואולי אנחנו היינו ברי-מזל, שבגלל אנגליותנו, ליברליותנו, נחמדותנו ויכולתנו לבנות חברה רב-גילית בריאה וטובה, הצלחנו לשמור על סטטוס-קוו מסוים בחברה. אבל כנראה שהנגע שפשט על התנועה הקיבוצית כולה, הגיע גם אלינו, ועלינו להתעורר, ולשאול הרבה שאלות כמו: "לאן כל זה מוביל?" ו"כיצד נטפל בנושא?"

זה לא סוד שכבר מדברים אצלנו על שינויים מספר שנים, ובין לבין, האווירה החברתית המסורתית היפה שלנו מתחילה להיסדק והתרופות בוששות לבוא. חברים מרכזים אחד על השני, וכל אחד נוטה לחשוב יותר ויותר על עצמו ועל משפחתו ופחות ופחות על ה"יחד".

המזכירה ציינה לא מזמן ש"קרה אסון שחכנית השינויים לא התקבלה בחברה". מי יודע? אולי היינו היום במצב הרבה יותר גרוע, וכמובן אולי גם במצב הרבה יותר טוב. אבל זה לא עוזר היום!

לדעתי, יש לפעול לאלתר, וברצינות, באיתור הבעיות ע"י שיחות כנות בחברה, בכל דרך שהיא, ואצלנו יודעים כיצד עושים זאת! מספיק עם "ועדות-מסדרות". האם עוד פעם יעלו תכנית של "קיבוץ חדש", מבלי לדעת בדיוק, מה מציב לחברים?

אנחנו הוותיקים, יכולים, במקרה הטוב, לזרוק עצה פה ושם, אבל בשום פנים לא לנסות לכפות את דעתנו, או להטיף מוסר ("במנסורה..."). הבה נתפוס את השור בקרניו וניגש באומץ אל הבעיות הקשות שמתחילות לפורד אצלנו את הדבק החברתי, ואני בטוח שהפתרונות יימצאו, אפילו אם יכאבו פה ושם לדגשות האידיאולוגיות של "זקני-הכפר".

אדי נ'

11.9.94.

Ray & Shifra Langer,
3 Cherwell Court
West Ewell
Surrey

לחברי כפר הנשיא -

שוב הגיע הזמן לחזור אל ביתנו באנגליה. אך לא נוכל לצאת בלי להביע את תודתנו העמוקה על הזכות שניתנה לנו להיות חלק מחברתכם במשך חופשתנו כאן. שמחתה של בלינדה שלכם ריגשה אותנו עמוקות, וזכרונות נפלאים מן החתונה יחיו איתנו תמיד. היה זה אירוע נפלא. שלום לכולכם - עד לפעם הבאה.

באהדה רבה,

ראי, שפרה ודניאל לנגר (קרוביה של פרל)

ציד מכשפות ממשיך ומתעצם.

נשמע בלתי אפשרי? יתכן. אבל זה אכן מתרחש.

אותה חברת משה אשר מנהלת את "ציד המכשפות" על צוות המרפאה שלנו כנראה לקחה על עצמה לטהר את קיבוצנו מגורמים אשר פועלים שלא לפי שביעות רצונה.

מסתבר שלקטגוריה זו נכנס גם ענף הגיל הרך. אשר נמצא בעיצומו של תהליך ראשוני לבניית מערכת יציבה וחזקה, למען חינוך וטיפול בילדינו הרכים, בתנאים של מציאות חדשה. גם במקרה זה, מסתבר, מופעלת אותה שיטה אשר ננקטה לגבי ה'ציד' הקודם, והיא - סילוף העובדות על מנת לגייס עוד תומכים לדעתה הפרטית, ולהחליש בכך את המערכת העדינה הזו והחשובה כל כך לכולנו.

נראה שהמצב החברתי של קיבוצנו מעורער בימים אלה, והוכחה עצובה לכך היא בעזיבות הרבות בקרב הצעירים. חברת כפר הנשיא ידועה בליברליות שלה כלפי חבריה, והפרגון ההדדי... לצערי נראה שבאחרונה יש פחות אהדה אחד לשני, שמתבטא ב'דיבורים בשולחן', 'ציד מכשפות' ובביקורת קשה ולא בונה כלפי בעלי תפקידים, אשר משתדלים לעשות את עבודתם נגד כל הסיכויים לרצות את כולנו. לגבי האחרון, אוכל רק להוסיף שזה גורם רציני לחששם של צעירינו לקחת על עצמם תפקידים ציבוריים.

ברצוני להזמין את כל ציבורנו לתת שכם לשיפור המצב החברתי שלנו, בכך שלא יתנו לכל הולכי הרכיל ושוחרי המדון שבינינו להסית אותם נגד בעלי התפקידים שלנו בכלל וחברינו בפרט. ביקורת היא דבר חיובי וחשוב בחברה כשלנו, והיא יכולה להעשות בדרך חיובית ותומכת. לאחר שבדרנו את כל הפרטים ממקור ראשון. אל לנו לחשוש מלאמור לאדם ה'מפזר רעל' (בשפת הרחוב): "סליחה! אני לא מעוניין לשמוע!" זה יחזק כל אחד מאיתנו ואת חברתנו כולה.

וביום כיפור יוכל כל אחד מאיתנו לבדוק את עצמו ולראות מה הוא יכול לעשות למען אווירה חיובית וטובה בין חברינו.

לשנה של פרגון ותמיכה הדדית נשאף כולנו. שבת שלום.

השם שמור במערכת

בשבוע שעבר פורסמה כתבה ב"דברי הכפר" הקוראת להפסיק את 'ציד המכשפות'.

הייתי רוצה להתעכב כרגע על ה"ציידת", כפי שהכותבת עלומת השם טורחת לקרוא לחברה X אשר פועלת להחזרת הרופאה ד"ר יעל אבן. במכתב נטען שהחברה, וכלל ציבור החותמים לא יודע את הפרטים, וה'ציידת' מסלפת עובדות בכדי לאסוף כמה שיותר חתימות.

לידיעת הציבור, החברה X לא הזכירה ולו במילה אחת את צוות האחיות. היא התעכבה על הנקודה להחזרת הרופאה (והעובדה שעולה היא שחלק גדול מהציבור מאוד מרוצה ממנה) ולא התעסקה בהשלכות לגבי צוות האחיות.

אני לא רואה בפעולה זו שום "הצבעת אי-אימון" כמו שהכותבת מציגה את זה. ואולי נהפוך הוא - החברה פעלה להחזרת הרופאה ולא להדחת האחיות.

כמות החותמים גדולה מספיק בכדי להוכיח שהרופאה השאירה רושם טוב על הציבור. אף אחד לא בא בטענות לאחיות. יש לנו צוות על דמה, ואני (ועוד רבים) רוצים שתצטרף רופאה טובה לצוות המסור.

לסיום: אם ועדת בריאות טרחה להסתיר כל כך הרבה פרטים (כפי שנכתב) לגבי העימותים הרבים שהיו בין הצוות לרופאה, והתוצאה הסופית של כל הסיפור היא 'ציד מכשפות', אולי מה שהציבור רוצה הוא כנות, ואי-העלמת פרטים?

בברכת שנה טובה ובריא אה. (השם שמור...))

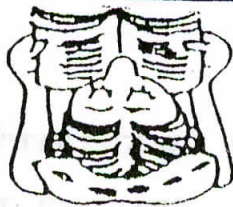
דברי הכפר

ד ב ר י ה ע ו ר כ ת (לא "המערכת" כי למעשה אין יצור כזה...))

פרסמתי את הכתבה "בעילום שם" לפני שבוע, אחרי שיקול, התלבטות והתייעצות עם המזכירה - וזכיתי בקיטונות של ביקורת ותגובות. למרות 'לחץ מתון עד כבד' עמדתי בהבטחה, והשם נשאר "שמור". כשהגיעו התגובות המודפסות לעיל, עם בקשה דומה, ראיתי לנכון להענות גם הפעם.

א ב ל - (א) המקום להמשך הדיון בנושא הוא מוסדות המשק הנבחרים.

(ב) מוסד הכתיבה בעילום שם (אפילו שמור במערכת) עבר מן העולם - לא קיים יותר, על כל פנים בקדנציה של העורכת הנוכחית.

ספרים
חדשים

ספרים חדשים החדשים:

AUTHOR	TITLE	CONTENTS
Alvin & Heidi Toffler	War and Anti-War	Survival at the Dawn of the 21st Century
Stephen Birmingham	Carriage Trade	Novel
J.M.Dillard	The Fugitive	" Thriller
Michael Hartmann	Horses of Vengeance	Crime Novel
Scott Smith	A Simple Plan	Thriller Novel
Margaret Yorke	Dangerous to Know	Crime Novel
Claire Francis	Deceit	" "
Martha Grimes	The Horse You Came In On	" "
Mary Higgins Clark	I'll Be Seeing You	Psychological Thriller
William J. Coughlin	Death Penalty	Crime Novel
Susan Moody	Playing with Fire	Legal Drama
Noel B. Kathryn Waterson	You Must Be Dreaming	Psychological Thriller
Stephen Gallagher	Nightmare, with Angel	" "
H.R.F.Keating	The Rich Detective	Mystery Novel
Robin Cook	Terminal	Medical Thriller
Patricia D.Cornell	Cruel and Unusual	Novel "
Steve Martini	Prime Witness	Courtroom Drama
Kazuo Ishiguro	An Artist of the Floating World	Novel of Japanese Character
Jerome Badanes	The Final Opus of Leon Solomon	Novel of Jewish Life
Martin Cruz Smith	Polar Star	Mystery Novel
Jon-Lynn, A.Jay	Yes, Prime Minister	Diaries of James Hacker
Pete Dexter	Paris Trout	Crime Novel
Faye Kellerman	Grievous Sin	" "
Michael Crichton	Disclosure	Novel of Sexual Harassment in U.S.A.
Susan Suissman	The Dieter	Novel of Losing Weight, Husbands, etc
Trudi Pacter	The Sleeping Pacter	Novel
Danielle Steel	Vanished	"
Mary Wesley	A Dubious Legacy	"
Jackie Collins	Sinners	"
David S.Neft, Richard M.Cohen	Pro Basketball	-

הספרן מוסר שחבילה של ספרים בעברית מתעכבת בתל-חי בגלל החגים. ברגע שתגיע תתפרסם הרשימה החדשה.

ח ג ש מ ח

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Surprisingly, Melvin's suggestion for setting up a shelter for stray-dogs was NOT accepted. There was a majority of 20 votes against. A new play by Melvin, called "Animal-Shelter in the Galilee" has been accepted by Kol Yisrael, for broadcasting in October...
- * A group of teen-agers from the Kfar-Blum school, including 7 youngsters from Kfar Hanassi and Max M. as one of the leaders, are visiting Poland just now, with particular emphasis on the Holocaust period. They have been working hard preparing themselves, including extra working-hours to cover the cost of the journey.
- * Roy B. reports that we have received a large order for Feverfew from Canada, and further orders are in the offing for the coming year. The first grapefruits have been picked already, and are, hopefully, on their way to European markets.
- * Renee Cohen was "released from bondage" this week, but of course still "confined to barracks". If it depends on her, she'll be up and about soon. We are all waiting to meet her on the paths of the kibbutz. It was good to see Channa Franklyn here for Sukkot. She is optimistic, and we all wish her a quick recovery.

The weather-forecast: Hot, cloudy, possibility of rain.

(They must be partly right....)

Shabbat Shalom and (again) Chag Same'ach - I N G E

SUKKOTH PROGRAMME - contd.

TONIGHT - 19.45 at the Pool: Refreshments in international style...
English Tea-Shop, Middle Eastern sweetmeats, etc.

SHABBAT - 10.00 in the Moadon - kite making, in preparation for:
16.00 at the Amphi - Kite-flying competition

!!16.30!! - Family gathering for the PARENTS, in the
central sukkah.

SUNDAY - 17.00 - Refreshments in the Sukkah for all

(The play originally planned for the evening
has been postponed)

MONDAY - 22.00 GRAND SIMCHAT TORAH BALL...

TUES. - (a day's outing) Explanations at the crusader dig near the
Jordan, followed by a ramble on the Golan.

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 25.9. Gal Levine
- 26.9. Mrs. Esther Solomon
- 27.9. Corinne Sprung
Talit Devolt
Omri Ben-Chaim (grandson)
- 28.9. Amit Chait
Amit Dadosh
- 29.9. Shosh Epstein
Ya'ir Doari
- 30.9. Shani Blumental
(Glick granddaughter)
- 1.10. Yoram Sho'er

HAPPY ANNIVERSARY

- 28.9. Ruth & Jacques Golan
Omri & Margaret Kopp

WELCOME HOME

to Palu, Janine and Raviv
who are back with us after
an extended stay abroad.

#####

A BABY BOY was born

MAZAL TOV

to the parents LIMOR & NAFTALI

to Ruthie, to Harvey
and all the family

JAHREZEIT

- 17 Tishrei (1977) - Mr. Yitzchak Strykowski
17 Tishrei (1985) - Chaim Gil'adi
19 Tishrei (1975) - Mrs. Ruth Steel
22 Tishrei (1948) - Leon Lightman
26 Tishrei (1986) - Hilary Kaplan

